

3. lpp. **Bezdarbs novadā — uz pusi mazāks nekā valstī.**
3. lpp. **Māmiņu un ģimeņu svētkos.**
4. lpp. **Raitis Kristiņš par hokeju un sportu vispār.**
5. lpp. **«Kad atkal bij jamain pas, es iet uz to integrācijs būšan».**
5. lpp. **Savienības galva un rumpis dzīvo katrs savu dzīvi...**
6. lpp. **Muzejnakts — piedzīvojumi 1878. gadā Kurzemes beidzamajā galā.**

Redaktora vārdi

Mēs vēl esam meklējumos...

Re, kā sanāca — aprīļa sākumā ar sajūsmu klausījos Janīnas Kurštes stāstījumu par suitiem un viņu piemēru, bet maija pirmajā pusē nonācu Alsungā, kur piedzīvoju neaizmirstamu tikšanos ar dažām kolorītajām suitu sievām. Izrādās, viņas prot ne tikai skaņi apdziedāt, bet arī katoļu baznīcā dievkalpojumā burdonā latīniski dziedāt, jo latviski neskan. Līdz asarām izsmējāties, klausoties sievu aizraujošajos piedzīvojumos filmas *Pūt, vējiņ!* uzņemšanas laikā un uzstājoties dažādos pasākumos. Viņas mūs, protams, apdziedāja, un stāstot cita citu labvēlīgi pavilka uz zoba, taču no viņām plūda dzīvīgums un mīlestība! Kāpēc cilvēki sadusmojas, ja viņus lamā, bet ir priecīgi, ja apdzied? — jautāja kāda no viņām. Dusmas rada dusmas, bet uzmanība un labs humors sagādā prieku, varbūt tāda ir atbilde? Iespējams, tas arī palīdz suitiem viņu savstarpējās attiecībās.

Suiti ir sevi atraduši, un tas ir viņu spēks. Mēs vēl esam meklējumos, bet cerīgos...

Diāna Siliņa

Dziedošā Kolkas pērle

2. V ar brīnumskaistu koncertu savā tautas namā 15 gadu jubileju nosvinēja Kolkas jauktais koris.

Mūsu novada lepnums, dziedošā Kolkas pērle, pats labākais mūsu pašdarbības kolektīvs — tā, sveicot gaviļnieku, sacīja novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja. Kolkas pārvaldnieks Aldis Pinkens, jauktā kora dalībnieks ar 10 gadu stāžu, atzina, ka viņam ir prieks un gods ar šo kori kopā uzdziedāt. Dundagas Mākslas un mūzikas skolas vadītāja Linda Pavlovska norādīja — tā jau vairs nav pašdarbība!

Daudz skaistu ziedu un siltu vārdu saņēma diriģente Evita Ernštreite — kora izveidotāja un vadītāja. Pirms radās koris, viņa sāka vadīt luterāņu draudzes dāmu ansambli, bet pirmajā Kolkas mūzikas skolas izlaidumā saklausīja, ka absolventu dziedošajiem

tēviem ir labas balsis. Tās jāpiepulcē ansamblim! Sievu koris *Mare* jau tolaik Kolkā bija. Sākumā jaunizveidotais koris dziedāja garīgās dziesmas. Ar laiku iesaistoties arī pagasta pasākumos, repertuārs paplašinājās. Uz skatēm gan ilgi vēl koris neuzdrošinājās braukt.

«Visi citi kori jau bija dziedājuši *Gaismas pili* un citas klasiskās dziesmas. Mums viss bija jāsāk no nulles. Bet tad kādu reizi — pirms iepriekšējiem Dziesmu svētkiem — pārvarējām bailes un pusgadā iemācījāmies to, ko parasti apgūst gadiem. Tad atkal ieturējām pauzi. Tagad skatēs piedalāmies regulāri. Kas reiz dziedājis Dziesmu svētkos, tas vairs citādi nevar», stāsta Evita. Jāpiebilst, ka skatēs Kolkas koris uzstāties ļoti sekmīgi, arī

šogad Talsos aprīņa skatē — I pakāpes diplom.

No kora 24 dziedātājiem aptuveni puse ir Kolkas mūzikas skolas absolventu, savukārt apmēram puse no viņiem studē vai strādā citur, taču Kolka un koris ir kā magnēts, kas sestdienās velk uz mēģinājumiem. Ne velti koncertā Anete Tauniņa sacīja: «Jo korim vairāk gadu, jo jaunāki kļūstam». Skaisti Olīta Kalna, dziedātāja no kora pirmsākumiem, uzskata, ka viņu koris ir paaudžu koris, jo tajā dzied Olīta, viņas dēls un meita, Aldis un viņa meita, Dzintra (Tauniņa — Red.) un viņas meita. Arī Evitas meita. Valters Laķevics, viens no kora balstiem un dziedātājs no tā pirmsākumiem, ir piedzīvojis īstu ģimeniskuma sajūtu.

Koristu sniegums bija nepārspējams. Koncerta 1. daļā koris tautas tērpos pārsvarā dziedāja latviešu tautasdziesmas no Dziesmu svētku repertuāra. Tās noslēgumā, īstā kulminācijā, skanēja Uģa Prauliņa dziesma ar tautasdziesmas vārdiem *Dievaines*. Koristi ar iedegtām svecēm rokās, uz skatuves aizkariem rādītais video, kā jūra met viļņus pret krastu, kā lēnām aust gaisma un lec saule, izjustais Ivetas Bordjugas solo un dažādo instrumentu pavadījums radīja dziļu emocionālu pārdzīvojumu. Otro daļu ieskandēja īsti dienvidnieciska 13. gs. Galīcijas karaļa Alfonso el Sabio dziesma *Santa Maria*, un koristi bija tumšos uzvalkos, bet koristes — melnās kleitās, ko rotāja balta roze. Visvairāk klausītājus, arī mani, aizkustināja Ērika Ešenvalda *Dvēseles dziesma*, solo izpildot Kārlim Runcim un Didzim Otomeram. Diriģente bez tieļšanās atsaucās publikas aplausiem to atkārtot. Sākot diriģēt Raimonda Paula dziesmu *Laternu stundā*, Evita jau to vijīgi izdejoja, bet dziesmu *Tik dzintars vien* aicināja dziedāt līdzī.

Izskanēja divi *Pūt, vējiņ!* — koncerta noslēgumā Jāņa Lūsēna komponētā ar Guntara Rača vārdiem, bet pasākuma beigās — tradicionālā tautasdziesma, par kuru Evita saka —

tajā izskan latviešu spīts, un tas mums ir vajadzīgs.

Sirsnīga izvērtās trešā daļa — pēc koncerta. Īpaši asprātīgus apsveikumus koristiem bija sagādājuši Dundagas pagasta jauktā kora pārstāvji un pāris nerātņu ansambļa *Sarma* meiteņu. Duņdžiņi bija ģērbusies lietūs metēļos un gumijas zābakos, it kā pa kādu mazu upīti ar plostu ieradusies... Bet kolčiņiem veltītā dziesma, *Laša kundze*, izskanēja ar pašsacerētiem vārdiem par katru koristu. Arī *Sarmas* meitenes bija sagatavojušas apdziedāšanās dziesmu.

Kori vērojot visu vakaru, iepazīstot to video *Ar kori pa dzīvi* un *100 g Kolkas jauktā kora*, ko radīja starp koncerta daļām un kas diez vai tapis bez pārvaldnieka Alda rošības, novērtēju tā atraisītību, brīvību, atraktivitāti un humora izjūtu. Ļoti raksturojoši.

Kaut gan kultūrvēsturniecei Baibai Šuvcānei ir lielāks pamats sacīt, ka viņa lepojas ar kori, tomēr arī man kā novada iedzīvotājam, kā latvietei ir patiens lepnums par to. Lai korim tikpat liels prieks dziedāt, būt kopā, ceļot, radoši izpausties un ar savu dziedājumu aizskart cilvēku sirdis, kā tas bijis līdz šim!

Diāna Siliņa, Ineses Dāvidsones foto

Dundagā

26. V Dundagas luterāņu draudzes diena. Plkst. 11.00 lūgšana un Bībeles stunda. Plkst.15.00 mazs muzikāls sveiciens. Profesors Ojārs Spārītis pastāstīs par altārgleznu, kas 100 gadu atrodas mūsu dievnāmā. Pēc tam izbrauciens ar līdzīgu programmu (altārglezna, interjers) Mazirbes baznīcā un Kolkas luterāņu baznīcā. Ap plkst. 18.30 atgriežamies Dundagā.

29. V plkst. 17.30 kustība *PAR!* aicina uz talku bērnu laukumā pie bērnu dārza dienas centra *Mājas* un bibliotēkas pusē. Sīkākas ziņas Dundagas interneta lapā un pa tālr. 29336530.

9. VI plkst. 15.00 9. klašu izlaidums.

16. VI plkst. 17.00 vidusskolas izlaidums.

19. VI plkst. 18.00 Jāņu ielīgošana parkā kopā ar Ivetu un Vidvudu Medeņiem.

23. VI Līgo vakara balle, spēlēs grupa *Titāniks*.

Kolkā

31. V plkst. 9.00 Kolkasragā ierastā Vides diena. Šoreiz tēma *Transports*.

Pils diena iekš Slīteres Ceļotāju dienas un otrādi

Ar domu par zaļu un vēl zaļāku dzīvi visās tās izpausmēs šogad 2. VI vienlaikus notiks tradicionālie pasākumi — Slīteres Ceļotāju un Pils diena.

Zaļi domājot, laiku visas dienas garumā pavadīsim laukā, lūkojoties mūsu dabas un kultūras bagātību krāšņumos, klausoties mūzikas un dziesmu skaņās, vērojot spraigu dejas soli un pašiem izdejojot pirmo sezonas zaļumballi. Īpašie viesi šogad — māksliniece Velta Skurstene, deju kolektīvi *Nurme*, *Draudzība*, *Brīze*, *Kandavnieks*, grupas *PER* un *Putnu balle*. Neiztrūkstošā būs anelēšanās laukumā, modes skate *Smuks no dabas*, filmu skatīšanās un ekspozīciju apskate pils pagrabos. No pašu novada amatiermākslas kolektīviem Pils dienu kuplinās deju grupa *Sensus*, ansamblis *Sendienas*, vidusskolas jauniešu deju kolektīvs, bērnu dārza *Kurzemīte* bērnu ansamblis, Dundagas pagasta jauktais koris, deju kolektīvi *Dun – dang* un Kolkas pūtēju orķestris.

Nāciet paši un aiciniet līdzī draugus un radus! Lasiet programmu 6. lappusē!

Pils direktore Baiba

Uzņēmējdarbība

Ar šo sadaļu beidzam ieskatu Attīstības programmā. Sākums 5. (132.) numurā.

Uzņēmumi

Dundagas novadā attīstījušās tādas uzņēmējdarbības nozares kā mežizstrāde, kokapstrāde, tradicionālā lauksaimniecība, piena lopkopība, zivsaimniecība un tūrisms.

Pēc Valsts ieņēmuma dienesta datiem 31.12.2011. Dundagas novadā bija reģistrēti 463 pastāvīgie uzņēmumi, individuālie komersanti un saimnieciskās darbības veicēji, no tiem 381 Dundagas un 82 Kolkas pagastā.

Pēc uzņēmējdarbības formas mums vairāk ir saimnieciskās darbības veicēju (41,5%), zemnieku saimniecību (20,5%) un SIA (16%).

Novadā reģistrētie uzņēmumi pēc uzņēmējdarbības formas

Saimnieciskās darbības veicēji	192
Zemnieku saimniecības	95
SIA	74
Individuālie komersanti	28
Sabiedriskās un reliģiskās organizācijas	26
Zvejnieku saimniecības	21
Individuālie uzņēmumi	17
Budžeta iestādes	6
Kooperatīvās sabiedrības	3
Akciju sabiedrības	1

Nodarbinātība

Pēc Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) datiem 31.01.2012. Dundagas novadā bija reģistrēti 168 bezdarbnieki. Salīdzinājumā ar pēdējiem gadiem bezdarbnieku skaits ir samazinājies.

Salīdzinot datus, redzams, ka bezdarba līme-

nis mūsu novadā ir zemāks nekā kaimiņu pašvaldībās un Latvijā kopumā. Tā, piemēram, 31.01.2012. tas bija 5,4%, t.i., gandrīz 2 reizes mazāks nekā valstī kopumā (9%).

Bezdarba līmenis

Dundagas novadā, kaimiņos un Latvijā

Dundagas novadā	5,4%
Rojas novadā	5,9%
Talsu novadā	9,8%
Ventspils novadā	8,9%
Kurzemes reģionā	9,2%
Latvijā	9%

90 no bezdarbniekiem ir vīrieši (54%), 78 — sievietes (46%). Visvairāk bezdarbam ir pakļauti vecāka gadagājuma cilvēki. Arī Dundagas novadā 1/3 bezdarbnieku bija vecumā no 50 līdz 59 gadiem, t.i., pirmspensionēšanās vecumā. Samērā liels bezdarbs ir starp jauniem cilvēkiem — apmēram 1/4 no visiem bezdarbniekiem ir vecumā no 20 līdz 29 gadiem.

31.01.12. novadā bija 51 jeb 31% ilgstošie bezdarbnieki, t.i., personas, kas NVA uzskaitē ir ilgāk par vienu gadu.

Lauksaimniecība

Lauksaimnieciski izmantojamās zemes auglība Dundagas novadā ir zema, maz piemērota intensīvai un efektīvai lauksaimnieciskai ražošanai. Salīdzinot kvalitātes rādītājus ar citām Latvijas vietām, augsne ir maz piemērota augkopības produkcijas ražošanai, tomēr novada teritorija reljefa ziņā ir

Godinot mammas un ģimenes

Pilī

Vienu no sirsnīgākajiem un labākajiem koncertiem, kādu Dundagas pusē nācies piedzēt, izbaudīju 11. V pilī. Iecere vienkārša — pašu bērnu rakstīti mīļi vārdi saviem vistuvākajiem mījās ar dziesmām un dejām. Vārdi — sirdsdomas, līdz šim dvēseles kambaros glabātu jūtu atspulgi — patiesi, aizkustinoši, mīļi, arī jocīgi!... Tos nolasīja vidusskolas audzēkņi.

Visi koncerta dalībnieki bija uzslavas vērti, bet īpaši jāatzīmē vidusskolas koristi un dejotāji. Klausoties kori, uzreiz top skaidrs, kāpēc Daces Šmites audzēkņi Kurzemes skatē ieguvuši I pakāpes diplomu, kāpēc mūsu jauniešus grib dzirdēt arī citur. Ikvienā korī jūt, vai izdzied tikai notis un vārdus, vai tomēr ko vairāk... Dzidras balsis un spodras dvēseles neatstāj vienaldzīgus! Man sevišķi pie sirds gāja Jāņa Lūsēna un Māras Zālītes dziesma un savdabīgā vēzīša *dziesma* — Zigmara Liepiņa un M. Zālītes kopdarbs. Kā īsā sarunā pēc koncerta atzina diriģente, šīs dziesmas mācīšanās laikā dažam labam vārdzījs pārvērtēt savus uzskatus.

Savukārt visu vidusskolas dejotāju aizrautīgo priekšnesumu pulkā skatītāju lielāko sajūsmu izraisīja deja, kurā Santa Namsone ar puisiem izdancoja kaut ko no Skroderdienu jauniešu nebēdnības, kacināšanas, ēverģēlības, pāri plūstošā dzīves prieka, kāds iespējams tikai agrā jaunībā. Tāpat jāatzīmē *Sens*us dejotāji, īpaši jaunākās grupas dalībnieki.

Klātesošie vecāki un vecvecāki bija gandarīti par mīlestības apliecinājumu. Paldies visiem skolotājiem par līdzdalību, un lai gaišā pacilātība saglabājas arī ikdienā!

Alnis Auziņš

Mazajā skolā

Stāsta otrklasnieka Rūdolfa mamma Maīra Remesa.

— Ideja Māmiņas dienai bija jauka. Bērni visās klasēs bija rakstījuši sacerējumus par māmiņām, tētiem, vecmāmiņām. Labākos fragmentus paši rakstītāji arī nolasīja. Tie

skanēja tik mīļi! Varējām aplūkot arī lielus zīmējumus, kur bērni attēlojuši vecākus.

Koncertā bija tāds sirsnīgs brīdis, kad norunāja skaistu dzejolīti un koris nodziedāja aizkustinošu dziesmu... Saskrēja asaras acīs. Vēlāk runājot atklājās, ka arī citiem vecākiem šī koncerta vieta ļoti patikusi.

Uzteicams bija novietojums: vecāki, sēdot puslokā, varēja labi redzēt bērnu uzstāšanos. Ievēroju, ka ir daudz mazo dejotāju, turklāt vairāki deju kolektīvi. Mazie dejoja ar prieku, tas uzreiz bija pamanāms.

Diāna Siliņa

Kolkas Rūķītī

Ar jaukām bērnu dziesmiņām, kas mijās ar dzejolīšiem, mammas un vecāsmammas 10. V sveica Kolkas bērnudārza vecākā grupa. Jauki skanēja bērnu spodrās balsis, muzikālajai audzinātājai Evitai Ernštreitei sirsnīgi dziedot līdzī. Vēlāk uzzināju, ka piecgadīgie un sešgadīgie daudzas dziesmiņas jau izmēģinājuši Talsos. Iepriecināja arī glītie tērpi, sevišķi meiteņu debeszilie sarafāni ar glie-mežvāku un dzintariņu brošiņām. Kleitīņas bez piedurknēm iecerējusi audzinātāja Gunta Upnere un pašuvušas mammas un Evita.

Pēc koncerta bērni sveica mammas ar pašdarinātām dāvanām. Bet es vēl aprunājos ar Kolkas pamatskolas struktūrvienības pirmsskolas izglītības iestādes *Rūķītis* vadītāju Aiju Tarlapu.

Salīdzinājumā ar pirmskrīzes laikiem bērnu skaits ir sarucis, un tagad bērnudārzā ir sagatavošanas grupa ar 24 bērniem un 19 bērni 1 līdz 5 gadu veco grupā. Jā, daudzi vecāki un bērni ir prom no Kolkas, bet Aija priecājas par katru jaunpienācēju. Līdztekus ciema iedzīvotājiem te īstu ģimenisku siltumu un radošumu bauda arī bērni no Mazirbes, Dundagas, Melnsila — veseli pieci — un pat divi rīdzinieki!

Aija uzteic savas trīs ilggadīgās audzinātajas — Guntu Upneri, kas strādā bērnudārzā kopš tā atvēršanas 1973. gadā, Ainu Bernāni un Tabitu Runci. Dzīvesgudrā un sirsnīgā

labvēlīga ilggadīgā zālāja audzēšanai, un tādēļ pateicīgākā lauksaimniecības nozare ir piena un gaļas lopkopība.

Samērā daudz novada lauksaimniecībā izmantojamās zemes neapstrādā. No visām novada lauksaimniecībā izmantojamām zemēm — 10288 ha — 2461 ha jeb 24% ir neoktas un aizaugušas (apsektas tās platības, kas ir lielākas par 1 ha). Laba alternatīva neizmantotai un nerentablai lauksaimniecības zemei būtu tās pirmreizējā apmežošana.

Mežsaimniecība

Pēdējos gados mežizstrāde un kokapstrāde ir kļuvusi par vienu no nozīmīgākajām mūsu novada tautsaimniecības nozarēm. Meži aizņem 48842 ha jeb 72,4% novada teritorijas un ir pamats mežsaimniecības un kokapstrādes attīstībai.

Aplūkojot meža zemju resursus pēc platības un īpašuma formām, Dundagas novadā valsts meža zemes aizņem 22854,3 ha jeb 46,8%, bet citu īpašnieku meža zemes 25987,7 ha jeb 53,2 %.

Zvejniecība un zivsaimniecība

Ar zvejniecību galvenokārt nodarbojas Kolkas pagasta iedzīvotāji. Novadā ir reģistrēta 21 zvejnieku saimniecība, no tām gan visas pašlaik nedarbojas.

2011. gadā novadā zvejas tiesību nomnieki bija 92 pašpatēriņa un komerczvejnieki. No zvejotās zivis galvenokārt pārdod uzpircējiem, līdz ar to zvejnieki ir pilnībā atkarīgi to tiem. Tikai nelielu skaitu zivju pārdod vietējiem uzņēmumiem un vietējam tirgum.

Novada lielākais zivju pārstrādes uzņē-

audzinātājas palīdzē Zaiga Kalmane bērnu dārzā strādā 28 gadus. Audzinātājas palīdzē Ilze Borjuga ir jaunākā darbiniece, kas šogad te vada desmito gadu. Ilzes sapnis bija kļūt par skolotāju, viņa visu dara no sirds, ir aktatīva, radoša un dzīvespriecīga.

Darbs ar bērniem prasa dažādus talantus. Tā Aina nemitīgi liek lietā mākslinieces ķerīenu. Viņa darinājusi dekorācijas bērnu izrādēm, afišas, bērnudārza karogu, piedalījies pašdarināto rotaļlietu konkursā Talsu rajonā, visus sajūsminot ar tautas pasaku tēliem no bērzu blukīšiem. Ainas veikums ir arī metodiska mācību grāmatīņa — pasaciņas par ārstnieciskajiem augiem, uzrakstītas senatnīgā rakstā un papildinātas ar zīmējumiem.

Katru mācību gadu noris dažādi pasākumi, vidēji pa vienam mēnesī. Iecienīts radošuma veids ir teātris, lai gan visādā ziņā mājīgajā namā nav īstas zāles. Zinību dienā audzinātājas izspēlē teātri ārpusē, durvju priekšā. Šogad uz Lieldienām Aina izveidoju-

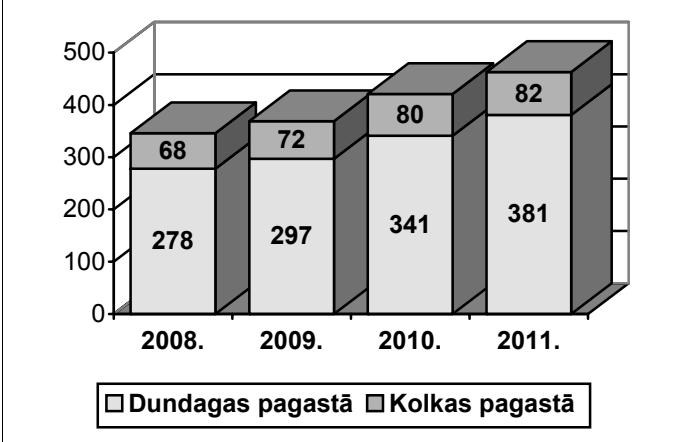
Sevis apliecināšana

Tukumā notikušajā Augškurzemes reģiona skolēnu skatuves runas konkursā, kur dalībniekus vērtēja profesionāla žūrija valsts līmenī, godalgotās vietas savu klašu grupās saņēma arī divi mūsējie: 11.a klases skolnieks Edgars Pabērzs 2. vietu, savukārt 8.a klases skolnieks Renārs Mičulis bija 3. labākais.

Talsu rajona skatē Renārs ir piedalījies arī agrāk, taču tik augstu vērtējumu saņēmis tieši šinī mācību gadā, kad konkursam viņu sagatavoja latviešu valodas un literatūras skolotāja Mārite Pēterhofa. Edgaram šķiet, ka viņš Talsu rajona skatē šogad piedalījās pirmoreiz. Puisis gan no 8. klases jau darbojas Vairas Kamaras vadītajā improvizācijas teātrī. Abi visām uzstāšanās reizēm gatavojušies nopietni, lai sevi apliecinātu.

Edgaram runājamie darbi — Ojāra Vācieša dzejolis *Lai dzīve dod mums spārnus!* un Vika Pasaka *par pūķīti, kas iegavilējās* — likās interesanti. Beigās tie bija izstrādāti tik pilnīgi un iesēdušies galvā, ka varējis noskaitīt nakts vidū. Renārs savus runātos darbus — Māras Zālītes dzejoli *Skatījos es pa logu* un Noras Ikstenas *Mēmo ciemu* — arī daudzreiz

Uzņēmumu skaita izmaiņas Dundagas novadā

mums ir SIA *Līcis 93*, kas dod darbu vairāk nekā 300 cilvēku, no kuriem liela daļa ir viesstrādnieki.

Tūrisms

Tūrismam novadā ir sezonas raksturs, uzplūdus sasniedzot jūlijā un augustā, kad esošo tūrisma mītņu piedāvājums ne vienmēr spēj apmierināt pieprasījumu. Savukārt ārpus sezonas pieprasījums pēc pakalpojumiem nav tik liels.

Dundagas novadā ir 22 naktsmītnes un 2 telšu vietas, kas koncentrējas divās teritorijās: ap Dundagas ciemu, kā arī jūras piekrastē un Kolkas ciemā. Neskaitot telšu vietas un iespējas nakšņot ar līdzpaņemtiem paklājiem uz grīdas skolās un citās vietās, novada naktsmītnes kopumā piedāvā ap 350 — 400 gultas vietu.

Populārākie novada apskates objekti ir Kolkas rags un Dundagas pils, kuros atrodas arī abi novada tūrisma informācijas centri. Pārējās iecienītākās apskates vietas ir saistītas ar Slīteres nacionālo parku — Šlīteres bāka, dabas takas — un teritoriju gar jūras piekrasti — lībiešu ciemi un Kolka.

Lauris Laicāns

si desmit zaķu galvas — apbrīnojami, ka no parastiem baloniem, PVA līmes, papīra un talanta var ko tādu dabūt gatavu! Tās vēl izmantos turpmāk leļļu teātrim.

Tāpat bērnudārzā svin Mārtiņus, valsts svētkus, Ziemassvētkus. Daudzinot Rudentiņu — bagātu vīru, pērnruden audzinātājas Guntas vadībā cepti sklandurauši ar medus garšu. Aija uzteic muzikālo audzinātāju Evitu — gudru, talantīgu, mīlošu skolotāju, kas bērnus jau agri *izved tautiņās* — iesaista pasākumos tautas namā. Savu retu reizi mazie kolčiņi dodas arī tālāk — uz Dundagu piedalīties un vinnēt *Cāli*, uz Talsiem — sportot un dziedāt.

Rūķītis dzīvo, turklāt iezīmējas paaudžu pēctecība. Dažs labs no bijušajiem audzēkņiem jau pārgājis vecāku kārtā un nāk uz savu dārziņu mammas lomā. Nāk ar prieku — ikdienā un svētkos.

Alnis Auziņš

Sarauj, Dundaga!

Sports, hokejs, Raitis, Dundaga

Par Dundagas hokejistu panākumiem nupat rakstījām. Tagad piedāvājam sarunu ar Raiti Kristiņu — komandas kapteini un menedžeri, arī nesen izveidotās biedrības *Sporta klubs Dundaga* priekšsēdētāju — par sportu viņa paša un visas Dundagas dzīvē.

— **Kā tu aizrāvie ar sportu?**

— Tēvs ierādīja kopš mazām dienām. Skolā pie Edvīna Klēvera spēlēju volejbolu, metu arī šķēpu, disku, braucu pat uz sacensībām. Volejbols tolaik bija pāri visam. Tas arī ir sporta veids, kas ieliek pamatus, visu stāipīšanos un locīšanos. Jā, bet hokeju arī spēlēju. Kopš tiem laikiem rēta uz pieres... Nekādu ķiveru jau nebija, vērtos stāvēja ar *kirzakiem*, savukārt nūjām apakšā pasita *bleķi*, lai tās ilgāk kalpotu, un es ar to reiz dabūju pa galvu.... Uz *Pīļu diķa* spēlējām, pat vēl pava-sarī, kad ledus jau bija pakusis.

Pēc 8. klases turpināju mācīties ļoti sportiskajā Ogres meža tehnikumā. Arī tur volejbols bija pirmais sporta veids, un es vēl biju gana garš... Izmēģinājām arī visu citu, ko varēja, futbolu un pat kun-fu. Mūsu kurss trīs gadus pēc kārtas vinnēja tehnikuma sporta spēlēs.

Studējot Latvijas Lauksaimniecības universitātē, pārgāju tikai uz futbolu. Pievienojos Dundagas futbola klubam, pa vasarām sitāties Talsu rajona čempionātā. Kad sāku strādāt, tad jau futbolu cītīgi spēlējām. Vienu gadu Talsos dabūjām arī balvu. Toreiz spēku samērs rajonā bija apmēram tāds — Talsi, Mērsrags, Virbi, Dundaga.

— **Kā pievērsies hokejam?**

— Vienu gadu nospēlējām futbolu arī ziemas čempionātā. «B» līgā dabūjām 1. vietu, un mani atzina par labāko vārtsargu. Bet ar to mana futbolista karjera beidzās, jo biju pamatīgi satraumējis kājas. Tagad nesen pamēģināju stāvēt vērtos, pēc tam nebija lāgā. Vispār tas ir interesanti — labā potīte man traumēta, mēdz sāpēt, bet, līdzko slidoju, tā nejūtu neko!

Pa ziemām jau tepat Dundagā ripu arī padzenējām. Viens laukums bija aiz pienotavas — uz Dundagas diķa. Laikam 2001. gadā mūs uzaicināja uzspēlēt Ventspils hallē, uz *Kureks* bija aizgājuši strādāt pāris dundadznieku. Tā nu aizbraucām pirmoreiz uz Ventspili. Es biju paņēmis volejbola sardziņus līdzī, rokās mums bija strādnieku cimdi — tāds ekipējums. Pretī iznāk *Kureks* ar smukām formām... Sākām turp braukt vēl, bet tikai tā — patrenēties, kādu draudzības spēli aizvadīt. Pirmajos gados piedzīvojām vienīgus zāģus. Mūsu kodolu veidoja Atis, Edijs un Guntars Burnevici, Artis Jāvalds, Alvis Tālbergs, Andris Freibergs, Guntis Pirvits, Zigmunds Grīnītis, Andis Upītis, Gatis Petrovics, Valdis Heibergs, Viktors Fesenko, vērtos stāvēja Toms Liepa un Arnis Neparts.

2006./2007. gadā sākām spēlēt pa īstam — Talsu atklātajā čempionātā. Tad jau mums bija 3–4 maiņas, pieaicinājām klāt trīs talsseniekus, vietējās hokeja skolas audzēkņus. Tas bija *Dundagas* komandas īstais dzimšanas laiks. Talsos mūs sveica no Dundagas pašvaldības, svinīgi pasniedza balti zaļos krekļus ar zaļo zemnieku simboliku, kuros spēlējām joprojām. Uz kādu laiku pat pieaicināja treneri no Rīgas. Viņš mūs paskolāja pamatos.

Toreiz valdīja hokeja bums, spēlēja gandrīz visos pagastos. Nākamajā sezonā čempionātu sadalījās divās līgās, un mēs Talsu 2. līgā izcīnījām pirmo vietu. Tad Atis Burnevics 2008./2009. gadā izveidoja komandu *Kolumbs*, tie dabūja 2. vietu 1. līgā, bet no dundadzniekiem tur spēlēja viens pats Atis. *Dundaga* palika 7. vietā.

Sākoties krīzei, pārgājām uz Ventspili, un tad jau izveidojās tas *Dundagas* kodols, kas ir joprojām. Taisnība, grūtajos gados visi vairs nevarēja atļauties hokeju spēlēt. *Dundagā* spēlējām es, mans brālis Kaspars, Atis, Guntis, Mārcis Neparts, kā arī Andris Freibergs, kas diemžēl vēlāk iedzīvojās traumās. Pienāca klāt hokejisti no Stendes un Talsiem, ar kuriem bijām sadraudzējušies. Ventspils čempionātā divus gadu pēc kārtas palikām

ceturtnieki, līdz beidzot tagad vinnējām. Šogad pamēģinājām uzspēlēt arī Tukuma čempionātā, kur ir augstāks līmenis. Tur piedalījās, tā varētu teikt, *Dundagas* pirmā komanda, kurā no duņdžiniem ir tikai Atis. Viņi ieguva 3. vietu. Tā piedalās arī «A» līgā Ventspilī. Es esmu abām komandām menedžeris.

— **Kas tu esi laukumā? Un cik vārtu guvi Ventspils čempionātā?**

— Esmu uzbrucējs. Manā rēķinā bija trīs vārti un viena rezultatīva piespēle. Galvenais, lai komanda uzvar, lai gan vienmēr ir patīkami gūt vārtus vai atdot piespēli.

— **Vai, skatoties hokeju televīzijā, tu spēli vēro ar profiņa aci?**

— Noteikti. Tāpēc arī man nepatīk apmeklēt spēles klātienē. Kam patīk tā fanot, lai iet. Tur valda troksnis, blakus apstākļi. Es arī uz pasaules čempionātu Rīgā nebiju. Man patīk skatīties televīzijā, izbaudīt atkārtojumus, ar izpratni analizēt un salīdzināt savus vērojumus ar komentētāju teikto.

— **Bet mūsējiem līdzī jūti?**

— Jā, un fanoju par visiem mūsējiem, gan tiem, kas spēlē Rīgas *Dinamo*, gan tiem, kas citos klubos, un par izlasi.

— **Kāpēc Latvijas izlasei pasaules čempionātā nosēdās baterijas?**

— Varbūt vainīgas slodzes sezonas laikā. KHL līga nenāk par labu izlasei. Un vēl esmu ievērojis — līdzko kāds mūsējais pirms čempionāta dabū jaunu līgumu, tā viņam ieslēdzas taupības režīms. Jaunajiem acis deg!

— **Tu esi komandas kapteinis. Kas ietilpst tavos pienākumos?**

— Pārtraukumos savākt komandu. Sapurināt. Nolikāt malā to, kam tai brīdī spēle nevedas. To tagad vienkāršāk izdarīt. Līdz šim

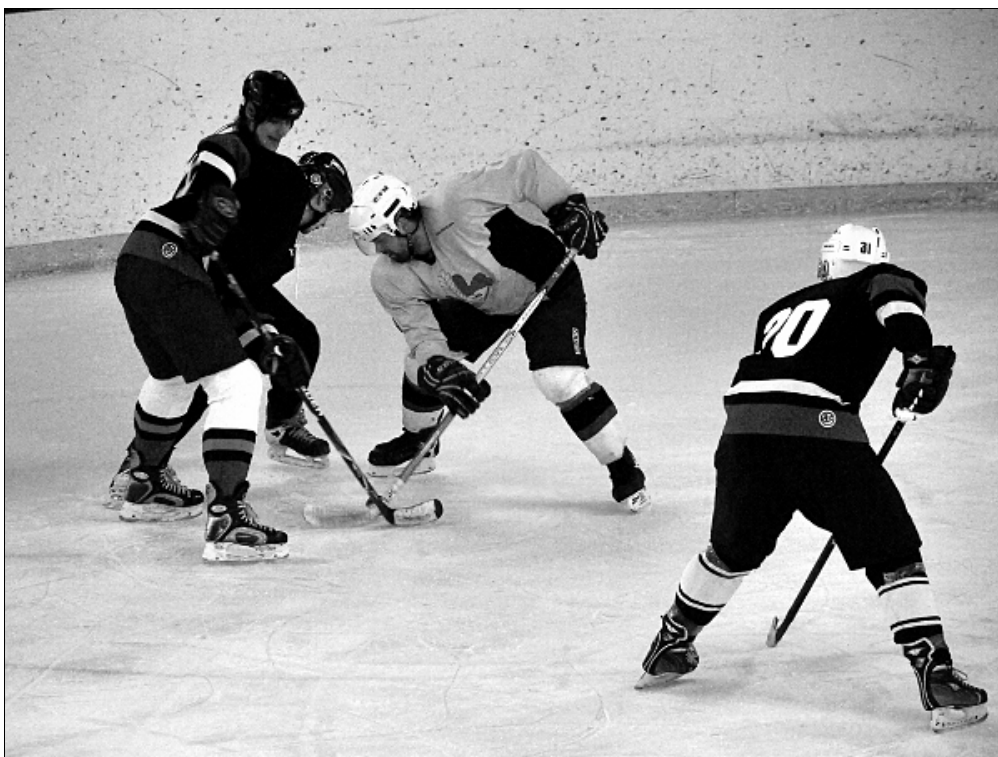
• **Raiti spēlēs bieži atbalsta ģimene — sieva Zane un meitas Katrīna un Marija.**

katram komandas dalībniekam bija jāmaksā par spēli, un tas ir padārgs prieks. Tukumā komandai jāmaksā 70 latu par spēli, Ventspilī aizvadītajā sezonā — Ls 40. Tur regulārajā čempionātā vien 15 spēles... Tagad labvēli mums palīdz segt šos izdevumus.

— **Sponsori, kam iepriekšējā avīzē izteicām pateicību?**

— Jā, paldies viņiem! Un tagad es kādu, kam tajā dienā spēle neiet, varu nosēdināt malā, jo nav vairs atrunu — es samaksāju, tāpēc spēlēšu, cik gribu.

— **Saprotu, ka puiši un vīri pie jums labprāt iet, pat kāds no kaimiņu novadiem spēlē zem Dundagas karoga. No kā tas atkarīgs? No menedžera mākas, no komandas**

• **Iemetienā pa labi — Raitis.**

Fotogrāfijas no R. Kristiņa albuma

gaisotnes? No tā, kādas attiecības valda laukumā un ārpus tā?

— Tieši tā — no šī kopuma. Sports ir hobija, un, kur patīk, tur arī spēlē. Pie mums grib. Esam draudzīgi. Cīņā — tur jau iznāk arī izplūkties. Esam nepieķāpīgi. Mūs pat kādreiz iesauca par *Dundagas Viťjaz*. (Komanda ar lielu kaušļu slavu. — Red.) Mēs neļaujam sev uz galvas kāpt.

— **Jūs, hokeja blice, esat brieduma gados. Kā ar jauno maiņu?**

— Jaunie aug: Dāvis Bērzkalns, Toms Dambergs, Lauris un Elvis Stari, Renārs Mičulis un Edgars Cīrulis. Vedam viņus uz Talsiem, lai tur uz mazā laukuma trenējas. 2006. gadā ar Ati Burnevicu iecerējām un kopā ar citiem uzbūvējām vidusskolas hokeja laukumu. Liels paldies Andim Upītim par ledus laukuma uzturēšanu!

— **Vai jaunajiem pagaidām pietrūkst meistarības?**

jau ir!

— **Celtniecība arī ko maksā... Vai krīze patiešām ir beigusies?**

— Domāju, ka jā. Ar vienu vidusskolas zāli novada centrā nekādi nepietiek. Mūsdienīgu halli vajag daudziem — jauniešiem, volejbolistiem, ģimenēm...

— **Bet ledus jau tur nebūs.**

— Ledus nebūs, bet pārējais iespējams. Bumbu spēles, florbolu ieskaitot, kas kļūst aizvien populārāks.

— **Samērā nesen tu nodibināji arī sporta biedrību.**

— Domāju par to ilgāku laiku, beidzot pagājušā gada beigās saņēmoms. Biedrība saucas *Sporta klubs Dundaga*, esmu tās priekšsēdētājs, Atis mans vietnieks, vēl dibinātājos mans brālis un Alvis Tālbergs.

— **Kādi ir biedrības galvenie nolūki?**

— Piesaitīt naudu labām iecerēm. Arī — iedibināt atbildību un kārtību. Laikus saplānot svarīgākās sacensības. Mūsu mērķi noteikti nav tikai attīstīt hokeju. Pašlaik lielākā iecere ir vasarā sarīkot novada pludmales volejbola čempionātu piecos posmos — pa diviem Dundagā un Kolkā, vienu Mazirbē. Vēl tikai jāprecizē datumi. Sadarbībā ar novada domi esam iegādājušies divus saliekamos pludmales laukumus.

— **Tādas sacensības pie mums pirmoreiz?**

— Jā, pludmales volejbols līdz šim nav spēlēts. Vēl domājam Kolkā Jūras svētkos sarīkot pludmales futbola turnīru.

— **Ar pašvaldību tātad sadarbojaties.**

— Jā, šogad noteikti vērojams progress. Hokeju atbalstīja, kā vēlējamies, arī ar jauno sporta organizatori labi saprotamies.

— **Luterāņu draudzē tu arī atbildi par sportu. Tas ir kas vairāk, nekā tikai reizi gadā uz sporta svētkiem savākt komandu?**

— Jācenšas! Nu jau mēnešus divus vidusskolas sporta zālē pirmdienās no septiņiem vakarā pusotru stundu var nākt ģimenes. Tur pulcējas arī no draudzes, piemēram, Ieva Freimute ar savām meitām. Bērni skrien, ņemas, spēlē florbolu, pieaugušie — kādas bumbu spēles, izņemot futzālu, ko esam apsolījušies nespēlēt. Mūsu biedrība ar vidusskolu ir noslēgusi līgumu. Savukārt piektdien vakaros tagad tur pulcējas jaunieši, īpaši tie, kas aizraujas ar florbolu.

— **Tu tik daudz laika ziedo hokejam... Vai neapnīk?**

— Tiešām, sezonā 3–4 dienas nedēļā ir hokejs, pa nakti vēl jābrauc mājās. Tad tiešām reizēm gribas ko citu, vairāk laika pavadīt kopā ar ģimeni.

— **Tagad jau sievietes arī spēlē hokeju, un tev aug divas meitas...**

— Lai pašas izvēlas, bet sportiskām jābūt! Volejbols jāspēlē, jo tas vispusīgi attīsta. Man šķiet, ka skolā pietrūkst vieglatlētikas. Vispār bērni Dundagā kļuvuši mazāk sportiski. Bet vecākiem arī savas atvases jāievirza!

Alnis Auziņš

Līvõ āiga • Līvu laiks

Tēriņš!

Ceru, ka izbaudījāt silto maija sākumu. Ziņās teica, ka tas bijis 1,4 grādus siltāks par normu. (Acīmredzot, kā nu kurā vietā. — *Red.*) Kaut šobrīd ir vēss, gan jau drīz sagaidīsim saulīti. Starp citu, šis ir labs laiks, lai mazgātu logus. Dzirdēju raidījumu, kurā stāstīja, ka vēsās dienās iznākums esot labāks, jo saules stari kaut ko ietekmējot mazgāšanas laikā.

Šoreiz lasiet par to, kā Līvu savienība

mazgā savus logus un pošas vasarai. Beidzot pienākusi arī pēdējā daļa Jāņa Medņa garajai sarunai ar Irmgardi Cerbahu. Šajā numurā ievietoju arī nedaudz jaunrades — Julģi Staltes dzejoli. To sūtot, Julģi teica, ka es varot izsludināt konkursu labākajam atdzejojumam. Līvu ziņās lasāms arī parindenis. Tā ka droši varat piedāvāt savus veikumus.

Linda Zonne

Saruna ar Irmgardi Cerbahu. Nobeigums Rōk Irmgarde Cerbahōks. Lopāndōks

Irmgarde stāsta par savu pirmo tikšanos ar krieviem pēckara laikā un kā bija jācīnās par tautības ierakstu pasē.

— Ka ienāca krievs, es taču nesapratu ne vienu vārdu. Tas bij pēc kara, 1945. gada maijā, kad viņ nāc mežus *ķemmēt*, tād netīr un smirdoš. Vienreiz man paps un mamma nebij mājās. Paps bij meža pēc malkas, un mamma bij aizgājus pie māsam uz Mazirb. Tad jau vēl neko nezināj, ka viņi nāks. Kad bij vien pati mājās, klopēj pie durvīm un nāk iekšā divi krievi, es pilnig pārbijos. Ak, kungs, un es domāj, viņ man kaut ko prasīs, bet es tač neko nesaprot. Es blauķš, istaba iekša un iet zem gults. Šie ienāk, skatās visur. Guļamistaba, tur mums bij tāds skapiņš, papam bij tur cigarets, viš pats gan nepīpoj,

tos vācieš bij sadevuš. Nu tos viss paņē, protams. Un pa durīm ār un prom. Pec kād laik nākošais klāt. Tad es duris turej vaļa vairs un netaisij ciet, jo nāc cits aiz cit. Kā nāk, es tik uz sēt āra, un ta viņ aizgāj prom.

Vakarā es iegāj istaba, aiztais durs ciet. Un es apsēžos pie plīts uz mazo kraķīt un kurin ugun. Atkal viens klopē, un es domāj — ārprāts! Bet nu es neko neteic, lai nāk iekša. Es sēž a mugur tā pret tām durim, bet tas nekur neiet, viņ parast gāžas istabas iekša. Stāv un teic man kaut ko pa krievisk, es neko nesaprot. Uzreiz pras: vai jus runājat vācisk, es teic, ka jā. Un nu viņš man prasij, vai jus esat

Līvu ziņas • Līvōd tieudōd

11. IV Lībiešu ābecei *Jeldzi sōnā* piešķīra *Zelta ābeles 2011* balvu par skaistāko grāmatu mācību grāmatu kategorijā. Māksliniece Zane Ernštreite.

14. IV Līvu savienības kopsapulce Mazirbē.

19. V Līvu savienības valdes sēde Mazirbē. Savienības valdes sēdes ir atklātas, un visi tās locekļi drīkst vērot sēdes norisi.

21. VII Tīnūžos notiks Lībiešu dziesmu svētki. Sīkāka informācija sekos. Par godu svētkiem top jaunas dziesmas. Lūk, viens no Julģi Staltes jaunajiem dzejoļiem!

*Paņ eņtš kātā min ūld pālō,
Laugō silāsta min sīlmi.
Unnāgūd - ne attō sāl.
Sinā ūod min īlma.*

*Tierā tarā um mād immōr
Munā kuldi mād ārmaztōks.
Īdskubs pīlōm mēg kui kāngar
Āb ūo mād vōimin lopāndōks.*

Liec savu roku uz manām lūpām, / Lēni glāsti manas acis. / Saņņi — tie ir tur. / Tu esi mana pasaule.

Dzelzs žogs ir ap mums /Olas zelta mūsu mīlestība./ Kopā mēs stāvam kā kalns, / Un nav mūsu iespējām beigu.

vien mājās un kur vecak? Es atbild tā un tā. Vai daudz te nāc? Es teic — jā, nāc daudz. Un ko viņ paņē? Es teic — es nezin, ko es tur ies teikt. Vai jums bij bailes? Es teic — ir man bail. Nu ja jus atļausiet, es te pasēdē, kamer jums atnāks mājās vecak. Bet nu es skatos, ka tas nav tas smirdīgais un netirais. Jo tam bij cepur ar nagu un tāds apmetnis. Viņš to apmetni noņē, ta es redzej, ka viņam bij zelta uzpleči, un tas i viens virsnieks. Un ta es viņam prasi, kur viš runa vācisk, un viš teic, ka esot no Ļeņingrāds, tur studējs vāc valod un strādāj kara pa tulk.

Tas virsnieks palik mana gulta, un es aizgaj pie vecasmamms gulet. Kriev, viņ vis palik pie mums pa nakt. Viņ atnākuš bij no jūrs krast un palik guļot vis tai ciema. Tais mājas viss cilvek jau bij āra izdzīt, mēs jau ar bijam. Tā man bij pirma satikšanas ar krieviem.

— **Vai jums pasē ir rakstīts «lībiete»? Un ko tas nozīmē — būt lībiete!**

— Jā, par to ierakstu jau ar bij jācīnas. Pa-

Beigās nolēma pēc kāda sasaukt ārkārtas kopsapulci. Līdz tam Dāvim Staltam un valdei ir jāpadara viss līdz šim nepaveiktais. Pirms diviem gadiem jauno savienības vecāko ievēlēja Saeimā, un tas traucējis ar pilnu sparpu pildīt savienības vadītāja amatu.

Vērsos pie Dāvja paša, lai uzzinātu, kā lietas attīstās.

Dāvis: — Pēc kopsapulces darbs ir iesācies ar sen nebijušu uzrāvienu, turpinot padarīt iesākto, bet nepadarīto. Ventpilī notika valdes sēde kopā ar Revīzijas komisijas pārstāvi Dženetu Marinsku. **Sapulcē spriedām par topošajiem savienības statūtiem, kuriem jābūt apkopotiem un izdiskutētiem līdz ārkārtas biedru kopsapulcei jūnijā. Par precīzu datumu lemsim nākamajā valdes sēdē 19. V Mazirbē.** Tāpat lēmām par Igauņijas prezidenta vizīti Mazirbē, Līvu tautas namā, un man uzdeva saskaņot norisi ar Latvijas Republikas protokolu, ko arī daru. Par to ziņošu sīkāk 19. V. Patlaban noris spraigs darbs, kārtojot vecās parādsaistības un lietvedību. Valde ir informēta par notiekošajām sarunām ar Kultūras ministriju par iepriekšējo finanšu saistību izbeigšanu un anulēšanu. Nesāņemot valsts finansiālu atbalstu, nedzu, kā savienībai izdzīvot. Pozitīvā iznā-

domj laikos es bij latviet. Kad man bija jāņem jauna pase, es ierakstīj tais papīros, ka tautīb «lībiet», bet nu es saņem pasi un es atšķir vaļa tulīt, un es skatos — kā tad, latviete. Tad man palik «latviet» pase. Tagad nu, kad atkal bij jāmains pas, es iet uz to integrācijs būšan pēc pases. Es teic viņiem, vai jūs man tautīb neprasiet? Viņ man teic — jūs esat latviet. Es teic, kāda latviet, es i lībiet! Viņ teic — nē, jums pasē ir «latviet», es jums citād nevar rakstīt. Es teic — bet jūs man nerakstīsiet to, ko es negrib, jūs dikt lāb zināt, kāpēc pasē rakst «latviet», kāpēc nerakst «lībiet», ka es milicijā saņēmu to pas. Nu ta viš aizgāj kaut kur ar tiem maniem papīriem un atnāc atpakaļ un tomēr ierakstīj to «lībiet».

Būt lībiete! man nozīmē daudz, esmu lībieš ģimene piedzimis, tāpēc esmu lībiet. Esmu augusi tai gaisotne, ciemā viss runāj lībisk, visur skanēj ta valod. Nu un ta valod skan man vislaik ausīs no bērnības.

Sarunājās Jānis Mednis

kumā visa lībiešu sabiedrība varēs uzelpot.

— **Kopsapulcē tavi izteikumi liecināja, ka nevēlies kandidēt otro termiņu...**

— Mani izteikumi bija saistīti ar lielo pārslodzi. Savu kandidatūru vēl neesmu noņēmis, neredzot, kas kandidētu pēc manis. Valdē uzsvēru, ka veiksmīgai attīstībai nepieciešama uz abpusēju cieņu un uzticību balstīta savienības un mana kā Saeimas deputāta laba sadarbība. Ja tās nav, tad nevaru strādāt motivēti un ar pārliecību, ka to, ko daru, novērtē un tas kādam no sirds noder. Valde ir konceptuāli lēmusi dot lielāku rīcības brīvību un pilnvaras Mazirbes grupas vadītājam Edgaram Milleram, lai apsaimniekotu Līvu tautas namu. Tāpat ir lemts slēgt līgumu ar sezonas kafejnīcu par darbību Līvu tautas namā no jūnija līdz septembrim. Sagatavoto līgumu apspriedis 19. V valdes sēdē.

— **Ko īsti nozīmē «lielāka rīcības brīvība» tautas namā?**

— E. Millers būs savienības pilnvarotais tautas nama apsaimniekotājs, kas kārtos visu par un ap tautas namu kopā ar Līvu savienības Mazirbes grupu. Šo vēlmi E. Millers izteica pats, un tā guva vienbalsīgu valdes atbalstu.

— **Ko Dundagas novada iedzīvotāji un viesi šovasar var sagaidīt no tautas nama?**

— Tautas nams būs vaļā, un tajā vienmēr būs rosība! Varēs iegādāties vietējo rokdarbnieču darbus. Iespējams, rīkosim zaļos tirdziņus, kafejnīca būs arvien lībiskāka. Protams, tautas namā būs apskatāma lībiešu gleznu izstāde un varēs iepazīties ar ievadu lībiešu vēsturē. Cerams, spēsim sarīkot pieņācīgu viesu sagaidīšanu un izklaidi Līvu svētkos 28. VII. Tāpat ceram šovasar organizēt kādu patīkamu kino vakaru gan vietējam skatītājam, gan atpūtniekam, visiem, kas ieinteresēti noskatīties kādu labu latviešu filmu.

— **Vai vietējie iedzīvotāji arī drīkst nākt klajā ar ierosmēm tautas namam?**

— Tautas namā foajē ir viesu grāmata, kurā visiem apmeklētājiem lūdzam ierakstīt vēlmes, novēlējumus, emocijas, kā arī ziņas par sevi, ja vēlaties, lai ar jums sazinās. Protams, var sūtīt savus piedāvājumus uz savienības oficiālo adresi.

*Linda Zonne
Nirvanas Bathia foto*

Salīdzinājumā ar pagājušo gadu atmosfēra bija negatīvāka. Es teiktu — nīgra. Divi gadi pagājuši kopš lielās atmaskošanas un pārmaiņām Līvu savienības valdē, kā arī kopš Līvu fonds sāka veidot ciešas saites ar savienību. Kas ir mainījies?

Sapulce iesākās ar nelielu jucekli. Vai klāt ir pietiekami daudz delegātu, lai tā būtu lemttiesīga? Galu galā nosprieda, ka sapulce var darboties. Viena no jaukākajām un mierīgākajām daļām bija savienības vadītāja Dāvja Stalta atskats uz divos gados paveikto. Dāvis nosauca daudz pasākumu, par kuriem esat varējuši lasīt *Līvu laikā*. Nelielam atgādinājumam — Līvu svētki un bērnu nometne, mākslinieka Andreja Šulca gleznu izstāde Lībiešu tautas namā, Vidzemes līvu dienas, Uguns dienas, Lībiešu Jāņu uguns kuri, braucieni uz Igauņiju, Lībiešu Kultūras dienas Ventpilī, kā arī no jauna iedzīvīnātais lībiešu tautas nams, kurā vasarā bija kafejnīca. D. Stalts arī ziņoja, ka Latvijā viesosies Igauņijas prezidents, un 7. VI Tomass Hendriks Ilvess apmeklēs Lībiešu tautas namu.

Viens no sapulces sāpīgajiem jautājumiem bija bērnu nometne. Savienības biedri no Mazirbes puses atgādināja, ka vēl joprojām nav segts parāds Mazirbes skolai par nometni. Tāpat izskanēja pārmetumi, ka nevajadzētu rīkot pasākumus, ja nevarot par tiem norēķināties. D. Stalts solījās parādus drīzumā nokārtot, kā arī skaidroja, ka pērn tiešām pārāk daudz uzņēmies īstenot un turpmāk savas iespējas vairs nepārvērtēsot. Tālāk D. Stalts apliecināja, ka šogad nometne nenotiks, jo neesot iespējams piesaistīt līdzekļus. Tiesa, arī šis paziņojums neapmierināja daudzus sapulces biedrus. No savas puses piebildīšu, ka absolūtais vairākums bērnu — nometnes dalībnieku — nebija Līvu savienības locekļu bērni vai mazbērni. Mani pārsteidza klātesošo dusmas, ka šogad nometni nerīko, kaut gan paši pārmeta, ka tā rīkota pērn.

Pārējās problemātiskās tēmas bija ne-

skaidrības dokumentos un savienības finansēs, neizdarītie labojumi statūtos un arī atskaišu nesakārtošana. Kaut arī šī valde strādājusi aktīvāk nekā iepriekšējās, tomēr arī es uzskatu, ka darbs ir bijis pārāk pasīvs. Piekritu izskanējušajam viedoklim, ka valdē vajadzētu iekļūt nevis reģionālo grupu vadītājiem, bet gan cilvēkiem, kas spēj un vēlas veltīt laiku savienības attīstīšanai.

Reģionālo grupu paveiktais, vismaz pēc to vadītāju atskaitēm, izklausījās iespaidīgs. Manuprāt, problēma ir tāda, ka pārējie savienības biedri par citu grupu aktivitātēm galvenokārt uzzina reizi gadā pagātnes formā. Savienībai trūkst kopīgas, vienotas darbības plāna, kā arī iekšējā sociālā tīkla. **Tā vien šķiet, ka savienības galva un rumpis dzīvo katrs savu dzīvi, turklāt ķermeņa locekļi savā starpā nesadarbojas.** (Izcēlums mūsu. — Red.) Protams, ne visos gadījumos, bet tomēr. Savienībai vajadzētu būt vienotai, pat ja tā ir reģionāli sadalīta.

Raibs kā dzeņa vēders

Ceļotāju dienas ir klāt!

Trešās Slīteres Ceļotāju dienas pašā pavasara plaukumā aicina pavadīt divas brīvdienas Slīteres nacionālajā parkā, Līvu krastā, Dundagas novadā.

Šogad tavā rīcībā 23 dažādi maršruti — ar kājām, velosipēdiem, ar bijušo padomju armijas auto, ar laivām un pat jūras velosipēdiem! Varēsi izvēlēties sev saistošāko arī no 17 dažādām darbnīcām, 14 veidu našķošanās iespējām un 16 atvērtajiem objektiem!

Līdzīgi kā iepriekšējos gados, atkal daudz jaunumu, kā arī pieredzējuši vietējie un viesu gidī un darbnīcu vadītāji. Turklāt daudzi no piedāvājumiem būs pieejami abās dienās vai atkārtoti vienā dienā, vai arī atvērti pietiekami ilgu laiku. **Sestdien** dažādas norises sāksies jau pulksten 9.00 un ilgs līdz pat rīta gaismai, ballējoties zaļumballē Dundagā. Arī **svētdien** joprojām bagātīgs piedāvājumu klāsts. Būs no kā izvēlēties arī tad, ja tu vienā vai otrā dienā ieradies tikai pēcpusdienā. Liela daļa no piedāvājumiem būs spēkā arī pārējā gada laikā, t.i., ārpus Ceļotāju dienām, iepriekš piesakoties.

Ceļotāju dienas jau kļuvušas par tādu kā atspēriena punktu Dundagas novada tūrisma

uzņēmējiem, kad gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē galdā ceļ pašu labāko, kad izmēģina pašu jaunumus un veido jaunu sadarbību ar kaimiņiem.

Savdabīgu uzsvāru Ceļotāju dienās šogad sestdien, 2. VI, ienesīs Dundagas pils svētki *Dzīvo zaļākl*. To rīkotāji visu diennakti gaidīs arī no dabas izzināšanas nogurušos ceļotājus.

Drukātas programmas lapas būs pieejamas Dundagas pilī un Kolkasraga informācijas centrā. Vēlams ņemt līdzi savu ceļu karti, bet sīkāku novada karti varēs iegādāties. Programma gan sastādīta tā, lai būtu viegli orientēties ar ļoti vispārīgu karti vai pat bez tās. Proti, visa novada platība un Ceļotāju dienu aktivitātes sadalītas trīs nosacītos blokos:

- 1) piekrastes līvu ciemi no Sīkraga līdz Kolkai un Dūmelei,
- 2) Zilo kalnu kraujas apkaime ap Šlīteri, Vīdali un Kaļķiem,
- 3) Dundagas apkārtnē līdz 12 km attālumā.

Muzejnaktī

Turpat 50 cilvēku 19. V. Muzeju nakts notikumā, piedzīvoja 39 verstis līdz Dižjūrai jeb piedzīvojumus 1878. gadā Kurzemes beidzamajā galā.

Māteru Jura apraksta *Desmit dienas Dundagā* iedvesmoti, muzeja ļaudis bija aicinājuši doties ceļojumā laikā un telpā. Taisnība, vēsturiskais brauciens bija noticis, izmantojot zirgus, šoreiz pārvietošanās līdzekļi — divriteņi. Sākot no Kubalu skolas-muzeja, pēc tam pirmā pieturvieta — Jaunpils, ko tagad pazīstam kā tautas namu. Tur Ivars Abajs pārbrauciena dalībniekiem pastāstīja, kāda skāde lielkungam Teodoram Ostenzakenam notikusi priekš sešiem gadiem — pilī izcēlies ugunsgrēks.

Nākamais pieturas punkts — pagasta nams — ne jau *Likā muiža*, bet gan tas, kurā valdīšana mitinājusies 1878. gadā. Iekšā negājām, bet, no ārpuses spriežot, ļoti branga ēka, pie kuras fotogrāfs Biezbarža kungs, izmantojot īstu laikmetam atbilstošu fotoaparātu, uzņēma vairākas kopbildes.

Tālāk, pa ceļam pietājot *Dingu* māju ceļgalā un pieminot Dundagas pagasta vecāko Frici Adamoviču, visi dūšīgi mina pedāļus, lai sasniegtu Slīteres bāku. Tikšanās ar bākas priekšnieka kungu, kurā zinātāji varēja nomanīt Andri Ratkeviču, bija gauži saistoša. Vēsturiskie fakti par bākas celtniecību, par kariem, par metriem un jūdžēm savijās ar Mīnhauzena cienīgu artistiskumu un izdomu. Šādai vēstījuma manierei bija pamatojums — bākas priekšnieka kunga karā gūtā kontūzija...

Jāuzteic pasākuma pārdomātā norise. Braucienu noslēdza Andris Kojro, kura ku-

šierētais vāgis dažam labam riteņbraucējam lieti noderēja, atpūšoties un sasildoties.

Apmetuši loku pie Mazirbes baznīcas, dalībnieki aizbrauca līdz jūrai, kur jau gaidīja kāds vieds vīrs, iespējams, Vilnis Skuja, kas atcerējās patiesu notikumu, kā 19. gs. pašā sakumā milzīgā vētrā šajā piekrastē bija gājuši bojā pulka kuģu. Bet viens cilvēks, Mazirbes ķesteris Fricis, bija izglābis daudzus sliktos — vispirms kopā ar dažiem vietējiem zvejniekiem, beigās — viens pats. Par to varonis no cara valdības saņēmis apbalvojumu.

Visbeidzot, pārbrauciena dalībniekus draudzīgi uzņēma Mazirbes *Stūrīšu* saimnieki, Ginteru ģimenes ļaudis. Baudījām ļoti gardu cienastu.

Krietni iestiprinājušies pēc tālā brauciena, visi klātesošie uz lielā ekrāna varēja iepazīties ar jaunākajām ziņām par norisēm Dundagas pagastā — jaunākajām, tāpat ap 1878. gadu — bildēs, skaitļos un faktos, bet vēlāk tie, kas bij atguvuši spēkus, ugunsкура gaismā gāja rotaļās, visu noslēdzot ar kopīgu *Pūt, vējiņi!*

Liela pateikšana par savdabīgo ieceri muzeja ļaudīm un visiem iesaistītajiem personāžiem, un noteikti — dalībniekiem, no kuriem dažs labs velosipēda mugurā nebija sēdies gadus 20–25! Savukārt Ivars Abajs sola nākamreiz dalīties pārdomās par šo notikumu.

Alnis Auziņš

Mazirbes bibliotēkā

12. V bibliotēkā bija jauka tikšanās ar dzejnieci Rasmu Urtāni no Jelgavas.

Autore ļoti emocionāli runāja savu dzeju. Viņas dzeja izskan arī muzikālos skaņdarbos. 2007. gadā ansamblis *Muiža* no Cēsīm šlāgeraptauļā iepazīstināja ar dziesmu *Kad man tevīs nebūs* ar Rasmu Urtānes vārdiem. Šī dziesma kļuva par tā gada laureāti. Arī mēs visi kopā dziedājām šo un vēl citas dziesmas ar dzejnieces vārdiem.

Gandrīz trīs stundas pagāja nemanot. Viešņa, pamīšus lasot dzejoļus, iepazīstināja arī ar savu dzīves gājumu. Vēlāk sarunas turpinājās pavisam sirsnīgā gaisotnē pie kafijas.

Izmantojām iespēju iegādāties arī Rasmu Urtānes jaunākos dzejoļu krājumus — *Pērķones ziedā* un *Kastaņu sniegs*. Bibliotēka saņēma dāvanā dzejas krājumu ar autores autogrāfu un novēlējumu. Vēl joprojām vairākas

dienas pēc tikšanās dzīvojām atmiņās par emocionālo un sirsnīgo tikšanos ar atraktīvo un interesanto dzejnieci.

Sniedze Švāģere

Peldamies!

Veselības inspekcija ziņo, ka Kolkas peldvietas ūdens kvalitāte pēc izmeklējumiem rādītājiem un vizuālās pārbaudes paraugu ņemšanas vietā atbilst attiecīgajiem Ministru kabineta noteikumiem. Atziņums: peldēties drīkst. Piebildīsim — Prattīgi.

A. A.

Grūtāk atrodamās vietās būs norādes zīmes ar pasākuma nosaukumu.

Izvērstu Slīteres Ceļotāju dienu programmu skatīt <http://slitere.lv> un <http://sliteresdienu.wordpress.com>.

Izvēlies un plāno savas brīvdienas!

Ceļotāju dienu galvenie rīkotāji un atbalstītāji: Dundagas novada pašvaldība, Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālā administrācija, SIA Kolkasrags, Latvijas Lauku

Pils diena *Dzīvo zaļāk!*

Slīteres Ceļotāju dienās 2. jūnijā

10.00 Pils dienas atklāšana laukumā pie pils.

10.00–12.00 tirgošanās un muzicēšana, Kolkas pūtēju orķestris laukumā pie pils.

12.00 improvizācijas teātris *Improzoo* no Rīgas laukumā pie pils.

13.00 Dundagas jauktā kora koncerts Dundagas ev. lut. Baznīcā.

14.00 modes skate *Smuks no dabas* laukumā pie pils.

16.00 deju koncerts *Zaļais dancis* ar Veltas Skurstenes piedalīšanos pils parkā.

20.00 Mārtiņa Freimaņa dziesmu koncerts pils parkā, grupas *PER* un *Putnu balle*. Ieeja Ls 2,00, skolēniem Ls 1,00.

22.00–04.00 balle pils parkā, spēlē grupa *Liepavots*. Ieeja Ls 2,00.

Augu dienu pilī Dundagas mednieku kluba *Dundaga* trofeju izstāde, Moricsalas izstāde, tikšanās ar medaļu ekspozīcijas māksliniekiem, spēles dabā.

Ģimenes dienā

19. V. skaistā pavasara dienā, 16 ģimenes devās Ģimenes dienas jautrajā pārgājienā. Stāsta novada kultūras dzīves rīkotāja Ruta Bērziņa.

Pasākuma mērķis bija citādāk kopā pavadīt diena vecākiem ar bērniem. Ģimenes piedalījās dažādā sastāvā: tēvs ar bērnu, māte ar bērnu, tikai bērni, pilnas ģimenes un apvienotās ģimenes. Viss sākās ar gājienienu no bērnu dārza uz parku, kur ieskaņā jauki dejoja *Sensus* mazie dejojāji un skaisti dziedāja Krista un Roberts Ludeviki. Saulainajā dienā acis īpaši priecēja Dainas Miķelsones darinātie krāsainie dejojāji tērpi. Pēc tam katra komanda saņēma uzdevumu lapu, kas bija jāizpilda un beigās jānodod vērtētājiem. Maršruts veda no parka uz bērnu dārzu, garām *Mazajai skolai*, baptistu baznīcai, vidusskolai, centra veikaliem, pienotavai, *Krokodilam*, luterāņu baznīcai, tirgum, pilij. Ik pa laikam bija jāizpilda kāds uzdevums, piemēram, jāsaskaita pils terases pakāpieni, jāuzraksta, kurš ir luterāņu baznīcas altārgleztnas autors, jāizstaigā kāds gabaliņš koka tupelēs, jāsacer reklāma par

Piecas pīles pēkšķēdamas peldēja pa peļķi. Pīle Pēkšķe peldēja pirmā. Pārējās pievienojās pēcāk. Pelēkas peles putu pilēm paredzēto putukrējumu. Pīles priecājās!

baptistu baznīcu un stāstiņš, kurā katrs vārds sākas ar vienu burtu (trīs četri teikumi). Visu drīkstēja darīt mierīgi, bez steigas. Parkā jebkurš varēja uzspēlēt kroketu, izbaudīt vasaras slēpošanu un Tarzāna lēcienus, kā arī pēc sirds patikas izlēkāties pa piepūšamo pilsētiņu.

Pirms apbalvošanas visus gaidīja pārsteigums — ģimenēm bija kopīgi jānodejo deja, ko tām lieliski bija iemācījušas mazās *Sensus* dejojājas kādā no uzdevumiem. Paldies uzņēmējiem, kas atbalstīja pasākumu: Dundagas stādaudzētavai, z/s *Kļaviņas*, *IK Auto un Būve*, veikaliem *Fotojums!* un *Top!*

Noslēgumā jauku koncertu, kurā skanēja pat kāju klavieres, sniedza atraktīvā Mangaļu ģimene no Ogres. Kā sacīja Gedras Gorjunovs, pasākums bija jauks, jo bērni varēja izdampēties.

Paldies visiem dalībniekiem!

Diāna Siliņa

Agris Grīnbergs (1958)

Kolēgi pauž visdziļāko līdzjūtību Inai Braunai, māti mūžībā aizvadot.

DAP Kurzemes reģionālās administrācijas kolektīvs

«Dundadznieks» Nr. 10 (137) 2012. gada maijā.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Mareks Griciks, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervējama. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 500 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize